

**ŚRÓDROCZNE SKRÓCONE
JEDNOSTKOWE SPRAWOZDANIE
FINANSOWE
ZA OKRES 01.01.2019 – 30.06.2019
DROP S.A.**

(wszystkie kwoty podana są w tys. złotych o ile nie podano inaczej)

Spis treści

- A. Oświadczenie zarządu
- B. Wybrane dane finansowe
- C. Półroczne skrócone sprawozdanie finansowe
- D. Sprawozdanie zarządu z działalności spółki
- E. Raport biegłego rewidenta z przeglądu półrocznego skróconego sprawozdania finansowego
- F. Stanowisko Zarządu wraz z opinią Rady Nadzorczej odnoszące się do zastrzeżeń wyrażony przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych w raporcie z przeglądu lub odmowy wydania raportu z przeglądu półrocznego sprawozdania finansowego

A. Oświadczenie zarządu

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 marca 2018 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych, Zarząd Spółki oświadcza, że wedle swojej najlepszej wiedzy, niniejsze sprawozdanie finansowe i dane porównywalne sporządzone zostały zgodnie z obowiązującymi Spółkę zasadami rachunkowości oraz że odzwierciedlają w sposób prawdziwy, rzetelny i jasny sytuację majątkową i finansową Spółki oraz jej wynik finansowy.

Zarząd oświadcza także, że sprawozdanie z działalności emitenta zawiera prawdziwy obraz rozwoju i osiągnięć oraz sytuacji emitenta, w tym opis podstawowych zagrożeń i ryzyka.

Niniejsze półroczne skrócone sprawozdanie finansowe zostało przygotowane przy zastosowaniu zasad rachunkowości, zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U z 2019 r., poz. 351) z późniejszymi zmianami) oraz w zakresie wymaganym przez rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 marca 2018 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz. U. 2018, poz. 757 z późn. zm.). Sprawozdanie to obejmuje okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2019 roku.

Zarząd oświadcza, że podmiot uprawniony do przeglądu sprawozdań finansowych, dokonujący przeglądu półrocznego skróconego jednostkowego sprawozdania finansowego został wybrany zgodnie z przepisami prawa oraz że podmiot ten i biegli rewidenci, dokonujący tego przeglądu, spełniali warunki do wydania bezstronnego i niezależnego raportu z przeglądu, zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego.

Zgodnie z przyjętymi przez Zarząd zasadami ładu korporacyjnego, biegły rewident został wybrany przez Radę Nadzorczą uchwałą z dnia 17 lipca 2019 roku w sprawie wyboru biegłego rewidenta. Rada Nadzorcza dokonała powyższego wyboru, mając na uwadze zagwarantowanie pełnej niezależności i obiektywizmu samego wyboru, jak i realizacji zadań przez biegłego rewidenta.

B. Wybrane dane finansowe

Wyszczególnienie	01.01-30.06.2019		01.01-30.06.2018	
	PLN	EUR	PLN	EUR
RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT				
Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	17	4	0	0
Koszt własny sprzedaży	0	0	0	0
Zysk (strata) na działalności operacyjnej	-20 797	-4 850	5	1
Zysk (strata) brutto	-31 088	-7 250	-9	-2
Zysk (strata) netto	-31 088	-7 250	126	30
Średnia liczba akcji w sztukach	5 287 703	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Zysk (strata) netto na akcję zwykłą (zł/euro)	-5,88	-1,37	0,02	0,01

	30.06.2019		31.12.2018	
BILANS				
Aktywa trwałe	180	42	305	71
Aktywa obrotowe	66	16	113	26
Kapitał własny	-56 947	-13 393	-25 858	-6 014
Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	57 193	13 451	26 277	6 111
Liczba akcji w sztukach	5 287 703	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Wartość księgowa na akcję (zł/euro)	-10,77	-2,53	-4,89	-1,14

	01.01-30.06.2019		01.01-30.06.2018	
RACHUNEK PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH				
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	-167	-39	-16	-4
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	0	0	0	0
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	104	24	19	4

C. Półroczne skrócone sprawozdanie finansowe

WPROWADZENIE DO PÓŁROCZNEGO SKRÓCONEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. Informacje o spółce

Spółka DROP S.A. powstała z przekształcenia spółki DROP Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie uchwały Zgromadzenia Wspólników z dnia 28 maja 2007 roku.

W dniu 06.07.2007 roku DROP Spółka Akcyjna wpisana została do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000284461

Siedziba Spółki mieści się w Warszawie przy ulicy Sytej 114z, m 1.

Spółka otrzymała numer identyfikacyjny REGON 016896001

Głównym przedmiotem działalności Spółki jest:

- działalność firm centralnych; doradztwo związane z zarządzaniem,

2. Czas trwania spółki

Zgodnie ze Statutem Spółki czas trwania działalności spółki jest nieograniczony.

3. Okresy, za które prezentowane jest półroczne skrócone sprawozdanie finansowe

Okres, za który prezentowane jest półroczne skrócone sprawozdanie finansowe:

- od 1 stycznia do 30 czerwca 2019 r.

Okresy, za który prezentowane są porównywalne dane finansowe:

- od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r.
- od 1 stycznia do 30 czerwca 2018 r.

4. Skład organów zarządzających i nadzorczych spółki

Zarząd Spółki:

- Chwedoruk Zbigniew - Prezes Zarządu do 4 lutego 2019 r.
- Marek Suchowolec - delegowany do pełnienia funkcji Członka Zarządu w dniu 4 lutego 2019 r.

Rada Nadzorcza Spółki:

- Suchowolec Marek
- Suchowolec Karol
- Katner Magdalena
- Matusiak Maciej
- Kruk Cezary

5. Wskazanie, czy półroczne skrócone sprawozdanie finansowe i dane porównywalne zawierają dane łączne

Półroczne skrócone sprawozdanie finansowe oraz porównywalne dane finansowe nie zawierają danych łącznych. Spółka nie posiada jednostek sporządzających samodzielnie półroczne skrócone sprawozdania finansowe.

6. Wskazanie, czy emitent jest jednostką dominującą, współnikiem jednostki współzależnej lub znaczącym inwestorem oraz czy sporządza półroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe

Spółka nie jest współnikiem jednostki współzależnej ani znaczącym inwestorem wobec innych podmiotów. Spółka jest jednostką dominującą dla 7 spółek zależnych, w których posiada 100% udział w kapitale:

DROP Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji o kapitale zakładowym 5 000 tys. zł. (utworzona na podstawie aktu notarialnego Rep. A Nr 369/2009 z dnia 10.02.2009 r.),

DROP Organizacja Odzysku S.A. w likwidacji o kapitale zakładowym 1 000 tys. zł. (utworzona na podstawie aktu notarialnego Rep. A Nr 375/2009 z dnia 10.02.2009 r.),

DCA Metal s.r.o. o kapitale zakładowym o kapitale zakładowym 200 tys. CZK (utworzona za podstawie aktu notarialnego N 125/2010, Nz 95/2010),

DROP Sp. z o.o. o kapitale zakładowym 500 tys. zł (utworzona na podstawie aktu notarialnego Rep. A Nr 6608/2010 z dnia 06.12.2010 r.),

DROP Finance Sp. z o.o. w likwidacji o kapitale zakładowym 1 000 tys. zł (utworzona na podstawie aktu notarialnego Rep. A Nr 6788/2010 z dnia 14.12.2010 r.).

Spółka sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, które obejmuje jednostkę dominującą oraz jednostki zależne DROP Finance Sp. z o.o. w likwidacji oraz DROP Sp. z o.o. Pozostałe spółki zależne nie są objęte sprawozdaniem skonsolidowanym na podstawie art. 58 ustawy o rachunkowości.

W związku z powyższym nieobjęcie części spółek zależnych skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym sporządzonym na dzień 30.06.2019 r. na podstawie art. 58 ustawy o rachunkowości nie ma istotnego wpływu dla realizacji obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

7. Wskazanie, czy w okresie, za który sporządzono półroczne skrócone sprawozdanie finansowe oraz dane porównywalne nastąpiło połączenie spółek

Półroczne skrócone sprawozdanie finansowe i dane porównywalne nie zawierają skutków rozliczenia połączenia spółek.

8. Założenie kontynuacji działania

W dniu 12 kwietnia 2019 r. jednostka dominująca DROP S.A. złożyła wniosek o upadłość likwidacyjną. Skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu braku kontynuacji działalności gospodarczej.

9. Informacje o zmianach stosowanych zasad (polityki) rachunkowości

W okresie objętym sprawozdaniem nie nastąpiły zmiany zasad rachunkowości. Zasady te były stosowane we wszystkich prezentowanych okresach w sposób ciągły.

Zasady rachunkowości przyjęte przy sporządzaniu półrocznego skróconego sprawozdania finansowego są zgodne z ustawą o rachunkowości z 29 września 1994 roku z późniejszymi zmianami, zwaną dalej ustawą.

10. Średnie kursy wymiany złotego w stosunku do euro

W okresie objętym półrocznym skróconym sprawozdaniem finansowym oraz w okresie porównywalnym notowania średnich kursów wymiany złotego w stosunku do EURO, ustalone przez Narodowy Bank Polski przedstawiały się następująco:

Okres obrotowy	Średni kurs w okresie ¹	Kurs na ostatni dzień okresu
01.01 – 30.06.2019	4,2880	4,2520
01.01 – 31.12.2018	4,2669	4,3000
01.01 – 30.06.2018	4,2312	4,3616

1) Średnia kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie

Podstawowe pozycje bilansu, rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych przeliczono na EURO zgodnie ze wskazaną, obowiązującą zasadą przeliczenia:

- bilans według kursu obowiązującego na ostatni dzień odpowiedniego okresu,
- rachunek zysków i strat oraz rachunek przepływów pieniężnych według kursów średnich w odpowiednim okresie, obliczonych jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie.
- Przeliczenia dokonano zgodnie ze wskazanymi wyżej kursami wymiany przez podzielenie wartości wyrażonych w tysiącach złotych przez kurs wymiany.

PÓŁROCZNE SKRÓCONE SPRAWOZDANIE FINANSOWE DROP S.A.
BILANS

AKTYWA	Stan na 30.06.2019	Stan na 31.12.2018	Stan na 30.06.2018
I. Aktywa trwałe	180	305	27 841
1. Wartości niematerialne i prawne			
- wartość firmy			
2. Rzeczowe aktywa trwałe			
3. Należności długoterminowe			
3.1. Od jednostek powiązanych			
3.2. Od pozostałych jednostek, w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale			
3.3. Od pozostałych jednostek			
4. Inwestycje długoterminowe	180	305	27 032
4.1. Nieruchomości			
4.2. Wartości niematerialne i prawne			
4.3. Długoterminowe aktywa finansowe	180	305	27 032
a) w jednostkach powiązanych, w tym:	180	305	27 032
- udziały lub akcje w jednostkach podporządkowanych wyceniane metodą praw własności	180	305	27 032
-udzielone pożyczki			
b) w pozostałych jednostkach, w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale			
c) w pozostałych jednostkach			
4.4. Inne inwestycje długoterminowe			
5. Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe			809
5.1. Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego			809
5.2. Inne rozliczenia międzyokresowe			
II. Aktywa obrotowe	66	113	2 801
1. Zapasy			
2. Należności krótkoterminowe	21	7	2 691
2.1. Od jednostek powiązanych			424
2.2. Należności od pozostałych jednostek, w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale			
2.3. Od pozostałych jednostek	21	7	2 267
3. Inwestycje krótkoterminowe	15	78	60
3.1. Krótkoterminowe aktywa finansowe	15	78	60
a) w jednostkach powiązanych			
b) w pozostałych jednostkach			
c) środki pieniężne i inne aktywa pieniężne	15	78	60
3.2. Inne inwestycje krótkoterminowe			
4. Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe	30	28	51
III. Należne wpłaty na kapitał (fundusz) podstawowy			
IV. Udziały (akcje) własne			
Aktywa razem	246	418	30 643

Warszawa, 20 września 2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

BILANS

PASYWA	Stan na 30.06.2019	Stan na 31.12.2018	Stan na 30.06.2018
I. Kapitał własny	-56 947	-25 858	6 057
1. Kapitał zakładowy	529	529	529
2. Kapitał zapasowy, w tym:	15 128	15 128	15 128
– nadwyżka wartości sprzedaży (wartości emisyjnej) nad wartością nominalną udziałów (akcji)	14 659	14 659	14 659
3. Kapitał z aktualizacji wyceny, w tym:			
– z tytułu aktualizacji wartości godziwej			
4. Pozostałe kapitały rezerwowe, w tym:	3 098	3 098	3 098
– tworzone zgodnie z umową (statutem) spółki			
– na udziały (akcje) własne	3 098	3 098	3 098
5. Zysk (strata) z lat ubiegłych	-44 613	-12 824	-12 824
6. Zysk (strata) netto	-31 088	-31 789	126
7. Odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego (wielkość ujemna)			
II. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	57 193	26 277	24 586
1. Rezerwy na zobowiązania	16	23	19
1.1. Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	6	5	5
1.2. Rezerwa na świadczenia emerytalne i podobne			
a) długoterminowa			
b) krótkoterminowa			
1.3. Pozostałe rezerwy	10	18	14
a) długoterminowe			
b) krótkoterminowe	10	18	14
2. Zobowiązania długoterminowe			1 247
2.1. Wobec jednostek powiązanych			1 247
2.2. Wobec pozostałych jednostek, w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale			
2.3. Wobec pozostałych jednostek			
3. Zobowiązania krótkoterminowe	57 178	26 254	23 321
3.1. Zobowiązania wobec jednostek powiązanych	24 947	24 429	22 844
3.2. Zobowiązania wobec pozostałych jednostek, w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale			
3.3. Zobowiązania wobec pozostałych jednostek	32 230	1 825	476
3.4. Fundusze specjalne			
4. Rozliczenia międzyokresowe			
4.1. Ujemna wartość firmy			
4.2. Inne rozliczenia międzyokresowe			
a) długoterminowe			
b) krótkoterminowe			
Pasywa razem	246	418	30 643

Wartość księgowa	-56 947	-25 858	6 057
Liczba akcji szt.	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Wartość księgowa na jedną akcję (w zł)	-10,77	-4,89	1,15
Rozwodniona liczba akcji			
Rozwodniona wartość księgowa na jedną akcję (w zł)			

Warszawa, 20 września 2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT

	01.01.2019-30.06.2019	01.01.2018-30.06.2018
I. Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów, w tym:	17	
- od jednostek powiązanych		
1. Przychody netto ze sprzedaży produktów	17	
2. Przychody netto ze sprzedaży towarów i materiałów		
II. Koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, w tym:		
- jednostkom powiązanym		
1. Koszt wytworzenia sprzedanych produktów		
2. Wartość sprzedanych towarów i materiałów		
III. Zysk (strata) brutto ze sprzedaży (I-II)	17	
IV. Koszty sprzedaży		
V. Koszty ogólnego zarządu	137	54
VI. Zysk (strata) na sprzedaży (III-IV-V)	-120	-54
VII. Pozostałe przychody operacyjne	2	79
1. Zysk z tytułu rozchodu niefinansowych aktywów trwałych		
2. Dotacje		
3. Aktualizacja wartości aktywów niefinansowych		39
4. Inne przychody operacyjne	2	40
VIII. Pozostałe koszty operacyjne	20 679	20
1. Strata z tytułu rozchodu niefinansowych aktywów trwałych		
2. Aktualizacja wartości aktywów niefinansowych		
3. Inne koszty operacyjne	20 679	20
IX. Zysk (strata) z działalności operacyjnej (VI+VII-VIII)	-20 797	5
X. Przychody finansowe	2	666
1. Dywidendy i udziały w zyskach, w tym:		424
a) od jednostek powiązanych, w tym:		424
– w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale		424
b) od jednostek pozostałych, w tym:		
– w których jednostka posiada zaangażowanie w kapitale		
2. Odsetki, w tym:	2	2
- od jednostek powiązanych	2	2
3. Zysk z tytułu rozchodu aktywów finansowych, w tym:		
– w jednostkach powiązanych		
4. Aktualizacja wartości aktywów finansowych		240
5. Inne		
XI. Koszty finansowe	10 293	680
1. Odsetki, w tym:	10 166	680
- dla jednostek powiązanych	415	407
2. Strata z tytułu rozchodu aktywów finansowych, w tym:		
– w jednostkach powiązanych		
3. Aktualizacja wartości aktywów finansowych	127	
4. Inne		
XII. Zysk (strata) brutto (IX+X-XI)	-31 088	-9
XIII. Podatek dochodowy	0	-135
XIV. Pozostałe obowiązkowe zmniejszenia zysku (zwiększenia straty)		
XV. Udział w zyskach (stratach) netto jednostek podporządkowanych wycenianych metodą praw własności		
XVI. Zysk (strata) netto (XII-XIII+/-XIV)	-31 088	126

Warszawa, 20 września 2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

ZESTAWIENIE ZMIAN W KAPITALE WŁASNYM

	01.01.2019-30.06.2019	01.01.2018-31.12.2018	01.01.2018-30.06.2018
I. Kapitał własny na początek okresu (BO)	-25 858	7 788	5 931
a) zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości			
b) korekty błędów			
I.a. Kapitał własny na początek okresu (BO), po uzgodnieniu do danych porównywalnych	-25 858	7 788	5 931
1. Kapitał zakładowy na początek okresu	529	529	529
1.1. Zmiany kapitału zakładowego			
a) zwiększenia (z tytułu)			
b) zmniejszenia (z tytułu)			
1.2. Kapitał zakładowy na koniec okresu	529	529	529
2. Kapitał zapasowy na początek okresu	15 128	15 128	15 128
2.1. Zmiany kapitału zapasowego			
a) zwiększenia (z tytułu)			
b) zmniejszenia (z tytułu)			
2.2. Kapitał zapasowy na koniec okresu	15 128	15 128	15 128
3. Kapitał z aktualizacji wyceny na początek okresu			
3.1. Zmiany kapitału z aktualizacji wyceny			
a) zwiększenia (z tytułu)			
b) zmniejszenia (z tytułu)			
3.2. Kapitał z aktualizacji wyceny na koniec okresu			
4. Pozostałe kapitały rezerwowe na początek okresu	3 098	3 098	3 098
4.1. Zmiany pozostałych kapitałów rezerwowych			
a) zwiększenia (z tytułu)			
b) zmniejszenia (z tytułu)			
4.2. Pozostałe kapitały rezerwowe na koniec okresu	3 098	3 098	3 098
5. Zysk (strata) z lat ubiegłych na początek okresu	-12 824	-10 967	-10 967
5.1. Zysk z lat ubiegłych na początek okresu			
a) zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości			
b) korekty błędów			
5.2. Zysk z lat ubiegłych, na początek okresu, po uzgodnieniu do danych porównywalnych			
a) zwiększenia (z tytułu)			
b) zmniejszenia (z tytułu)			
5.3. Zysk z lat ubiegłych na koniec okresu			
5.4. Strata z lat ubiegłych na początek okresu	12 824	10 967	10 967
a) zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości			
b) korekty błędów			
5.5. Strata z lat ubiegłych na początek okresu, po uzgodnieniu do danych porównywalnych	12 824	10 967	10 967
a) zwiększenia (z tytułu)	31 789	1 857	1 857
- przeniesienia straty z lat ubiegłych do pokrycia	31 789	1 857	1 857
b) zmniejszenia (z tytułu)			
5.6. Strata z lat ubiegłych na koniec okresu	44 613	12 824	12 824
5.7. Zysk (strata) z lat ubiegłych na koniec okresu	-44 613	-12 824	-12 824
6. Wynik netto	-31 088	-31 789	126
a) zysk netto			126
b) strata netto	31 088	31 789	
c) odpisy z zysku			
II. Kapitał własny na koniec okresu (BZ)	-56 947	-25 858	6 057
III. Kapitał własny, po uwzględnieniu proponowanego podziału zysku (pokrycia straty)	-56 947	-25 858	6 057

Warszawa, 20 września 2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

RACHUNEK PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH

	01.01.2019-30.06.2019	01.01.2018-30.06.2018
A. Przepływy środków pieniężnych z działalności operacyjnej		
I. Zysk (strata) netto	-31 088	126
II. Korekty razem	30 921	-142
1. Amortyzacja		
2. (Zyski) straty z tytułu różnic kursowych		
3. Odsetki i udziały w zyskach (dywidendy)	685	254
4. (Zysk) strata z działalności inwestycyjnej	127	-240
5. Zmiana stanu rezerw	-8	-9
6. Zmiana stanu zapasów		
7. Zmiana stanu należności	-14	20
8. Zmiana stanu zobowiązań krótkoterminowych, z wyjątkiem pożyczek i kredytów	30 133	-22
9. Zmiana stanu rozliczeń międzyokresowych	-2	-145
10. Inne korekty		
III. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej (I +/- II)	-167	-16
B. Przepływy środków pieniężnych z działalności inwestycyjnej		
I. Wpływy		
1. Zbycie wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych		
2. Zbycie inwestycji w nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne		
3. Z aktywów finansowych, w tym:		
a) w jednostkach powiązanych		
b) w pozostałych jednostkach		
4. Inne wpływy inwestycyjne		
II. Wydatki		
1. Nabycie wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych		
2. Inwestycje w nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne		
3. Na aktywa finansowe, w tym:		
4. Inne wydatki inwestycyjne		
III. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej (I - II)		
C. Przepływy środków pieniężnych z działalności finansowej		
I. Wpływy	150	60
1. Wpływy netto z emisji akcji (wydania udziałów) i innych instrumentów kapitałowych oraz dopłat do kapitału		
2. Kredyty i pożyczki	150	60
3. Emisja dłużnych papierów wartościowych		
4. Inne wpływy finansowe		
II. Wydatki	46	41
1. Nabycie akcji (udziałów) własnych		
2. Dywidendy i inne wypłaty na rzecz właścicieli		
3. Inne, niż wypłaty na rzecz właścicieli, wydatki z tytułu podziału zysku		
4. Spłaty kredytów i pożyczek	46	41
5. Wykup dłużnych papierów wartościowych		
6. Z tytułu innych zobowiązań finansowych		
7. Płatności zobowiązań z tytułu umów leasingu finansowego		
8. Odsetki		
9. Inne wydatki finansowe		
III. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej (I - II)	104	19
D. Przepływy pieniężne netto, razem (A.II +/- B.II +/- C.III)	-63	3
E. Bilansowa zmiana stanu środków pieniężnych, w tym:	-63	3
- zmiana stanu środków pieniężnych z tytułu różnic kursowych		
F. Środki pieniężne na początek okresu	78	56
G. Środki pieniężne na koniec okresu (F +/- D), w tym:	15	60
- o ograniczonej możliwości dysponowania		

Warszawa, 20 września 2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

INFORMACJA DODATKOWA DO PÓŁROCZNEGO SKRÓCONEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. ISTOTNE ZMIANY WIELKOŚCI SZACUNKOWYCH ZA I PÓŁROCZE 2019 R.

A. Informacje o istotnych zmianach rezerw na świadczenia emerytalne i podobne

ZMIANA STANU KRÓTKOTERMINOWEJ REZERWY NA ŚWIADCZENIA EMERYTALNE I PODOBNE	Rezerwa na urlopy
a) stan na 01.01.2019 r.	
b) zwiększenia (z tytułu)	
-zmiany liczby dni urlopu zatrudnionych	
c) wykorzystanie (z tytułu)	
- wypłata ekwiwalentu za niewykorzystany urlop	
d) rozwiązanie (z tytułu)	
-zmiany liczby dni urlopu zatrudnionych	
a) stan na 30.06.2019 r.	

B. Informacje o istotnych zmianach pozostałych rezerw

ZMIANA STANU POZOSTAŁYCH REZERW KRÓTKOTERMINOWYCH	audyt sprawozdania finansowego	usługi księgowe
a) stan na 01.01.2019 r.	13	5
b) zwiększenia (z tytułu)	10	
-audyt sprawozdania	10	
c) wykorzystanie (z tytułu)	13	5
-audyt sprawozdania	13	
- usługi księgowe		5
d) rozwiązanie (z tytułu)		
a) stan na 30.06.2019 r.	10	

Informacje o istotnych zmianach rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

ZMIANA STANU AKTYWÓW Z TYTUŁU ODROZONEGO PODATKU DOCHODOWEGO	01.01.2019-30.06.2019
1. Stan aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na początek okresu, w tym:	
a) odniesionych na wynik finansowy	
b) odniesionych na kapitał własny	
c) odniesionych na wartość firmy lub ujemną wartość firmy	
2. Zwiększenia	
a) odniesione na wynik finansowy okresu w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
b) odniesione na wynik finansowy okresu w związku ze stratą podatkową (z tytułu)	
c) odniesione na kapitał własny w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
d) odniesione na kapitał własny w związku ze stratą podatkową (z tytułu)	
e) odniesione na wartość firmy lub ujemną wartość firmy w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
3. Zmniejszenia	
a) odniesione na wynik finansowy okresu w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
b) odniesione na wynik finansowy okresu w związku ze stratą podatkową (z tytułu)	
c) odniesione na kapitał własny w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
d) odniesione na kapitał własny w związku ze stratą podatkową (z tytułu)	

e) odniesione na wartość firmy lub ujemną wartość firmy w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
4. Stan aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec okresu, razem, w tym:	
a) odniesionych na wynik finansowy	
b) odniesionych na kapitał własny	
c) odniesionych na wartość firmy lub ujemną wartość firmy	

UJEMNE RÓŻNICE PRZEJŚCIOWE	Stan na 30.06.2019
I AKTYWA	
1. aktualizacja wartości inwestycji	
2. korekta wartości zapasów	
3. strata podatkowa	
4. różnice pomiędzy bilansową a podatkową wartością amortyzacji	
II PASywa	
1. rezerwa na niewykorzystane urlopy	
2. wycena rozrachunków dewizowych	
3. wycena obligacji	
4. ZUS pracodawcy płatny w następnym okresie	
5. rezerwa na koszty audytu	
6. rezerwa na koszty usług księgowych	
7. odsetki od pożyczki otrzymanej	
8. koszty wyłączone przejściowo z podstawy opodatkowania	
Suma	

ZMIANA STANU REZERWY Z TYTUŁU ODROCZONEGO PODATKU DOCHODOWEGO	Stan na 30.06.2019
1. Stan rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego na początek okresu, w tym:	5
a) odniesionej na wynik finansowy	5
- naliczone odsetki od pożyczki	5
b) odniesionej na kapitał własny	
c) odniesionej na wartość firmy lub ujemną wartość firmy	
2. Zwiększenia	0
a) odniesione na wynik finansowy okresu z tytułu dodatnich różnic przejściowych (z tytułu)	0
- naliczone odsetki od pożyczki	0
b) odniesione na kapitał własny w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
c) odniesione na wartość firmy lub ujemną wartość firmy w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
3. Zmniejszenia	
a) odniesione na wynik finansowy okresu w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
b) odniesione na kapitał własny w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
c) odniesione na wartość firmy lub ujemną wartość firmy w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi (z tytułu)	
4. Stan rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec okresu, razem	6
a) odniesionej na wynik finansowy	6
- naliczone odsetki od pożyczki i wycena obligacji	6
b) odniesionej na kapitał własny	
c) odniesionej na wartość firmy lub ujemną wartość firmy	

DODATNIE RÓŻNICE PRZEJŚCIOWE	Stan na 30.06.2019
I AKTYWA	29
1. naliczone odsetki od pożyczek i wycena obligacji	29
II PASywa	
Suma	29

C. Informacje o istotnych zmianach odpisów aktualizujących wartość składników aktywów

- zmiana stanu wartości niematerialnych i prawnych oraz odpisów aktualizujących z nimi związanych

ZMIANY WARTOŚCI NIEMATERIALNYCH I PRAWNYCH (WG GRUP RODZAJOWYCH)	koszty zakończonych prac rozwojowych	wartość firmy	nabyte koncesje, patenty, licencje i podobne wartości, w tym:	inne wartości niematerialne i prawne	zaliczki na wartości niematerialne i prawne	Wartości niematerialne i prawne, razem
30.06.2019			oprogramowanie komputerowe			
a) wartość brutto wartości niematerialnych i prawnych na początek okresu			45			
b) zwiększenia (z tytułu)						
c) zmniejszenia (z tytułu)						
d) wartość brutto wartości niematerialnych i prawnych na koniec okresu			45			
e) skumulowana amortyzacja (umorzenie) na początek okresu			45			
f) amortyzacja za okres (z tytułu)						
g) skumulowana amortyzacja (umorzenie) na koniec okresu			45			
h) odpisy z tytułu trwałej utraty wartości na początek okresu						
- zwiększenia						
- zmniejszenia						
i) odpisy z tytułu trwałej utraty wartości na koniec okresu						
j) wartość netto wartości niematerialnych i prawnych na koniec okresu						

- zmiana stanu środków trwałych oraz odpisów aktualizujących z nimi związanych

RZECZOWE AKTYWA TRWAŁE	Stan na 30.06.2019	Stan na 31.12.2018	Stan na 30.06.2018
a) środki trwałe, w tym:			
- grunty (w tym prawo użytkowania wieczystego gruntu)			
- budynki, lokale i obiekty inżynierii lądowej i wodnej			
- urządzenia techniczne i maszyny			
- środki transportu			
- inne środki trwałe			
b) środki trwałe w budowie			
c) zaliczki na środki trwałe w budowie			
Rzeczowe aktywa trwałe, razem			

ZMIANY ŚRODKÓW TRWAŁYCH (WG GRUP RODZAJOWYCH)	grunty (w tym prawo użytkowania wieczystego gruntu)	budynki, lokale i obiekty inżynierii lądowej i wodnej	urządzenia techniczne i maszyny	środki transportu	inne środki trwałe	Środki trwałe, razem
Stan na 30.06.2019						
a) wartość brutto środków trwałych na początek okresu						
b) zwiększenia (z tytułu)						
- nabycie						
c) zmniejszenia (z tytułu)						
- sprzedaż						
- likwidacja						
d) wartość brutto środków trwałych na koniec okresu						
e) skumulowana amortyzacja (umorzenie) na początek okresu						
f) zwiększenia (z tytułu)						
- amortyzacja za okres						
g) zmniejszenia (z tytułu)						
- sprzedaż						
- likwidacja						
h) skumulowana amortyzacja (umorzenie) na koniec okresu						
i) odpisy z tytułu trwałej utraty wartości na początek okresu						
- zwiększenia						
- zmniejszenia						
j) odpisy z tytułu trwałej utraty wartości na koniec okresu						
k) wartość netto środków trwałych na koniec okresu						

• informacje o odpisach aktualizujących z tytułu utraty wartości aktywów finansowych

Wyszczególnienie	
Stan na 01.01.2019 r.	30 211
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży, ze zmianami wartości godziwej ujmowanymi w kapitale z aktualizacji wyceny	
Pożyczki udzielone i należności własne	69
Udziały w jednostkach podporządkowanych	30 143
Odwrocenie uprzednio dokonanych odpisów aktualizujących	46
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży, ze zmianami wartości godziwej ujmowanymi w kapitale z aktualizacji wyceny	
Pożyczki udzielone i należności własne	
Udziały w jednostkach podporządkowanych	46
Utworzenie odpisów aktualizujących z tytułu trwałej utraty wartości	173
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży, ze zmianami wartości godziwej ujmowanymi w kapitale z aktualizacji wyceny	
Pożyczki udzielone i należności własne	2
Udziały w jednostkach podporządkowanych	171
Stan na 30.06.2019 r.	30 338
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży, ze zmianami wartości godziwej ujmowanymi w kapitale z aktualizacji wyceny	
Pożyczki udzielone i należności własne	71
Udziały w jednostkach podporządkowanych	30 267

- zmiana zapasów oraz odpisów aktualizujących z nimi związanych**

Wyszczególnienie	Stan na 30.06.2019	Stan na 31.12.2018	Stan na 30.06.2018
Materiały (brutto)			
Materiały (odpisy)			
Materiały netto			
Półprodukty i produkcja w toku (brutto)			
Półprodukty i produkcja w toku (odpisy)			
Półprodukty i produkcja w toku (netto)			
Produkty gotowe (brutto)			
Produkty gotowe (odpisy)			
Produkty gotowe (netto)			
Towary (brutto)	70	70	70
Towary (odpisy)	70	70	70
Towary (netto)			

Wyszczególnienie	Odpisy aktualizujące materiały	Odpisy aktualizujące półprodukty i produkcję w toku	Odpisy aktualizujące produkty gotowe	Odpisy aktualizujące towary	Razem odpisy aktualizujące zapasy
Stan na 01.01.2019 r.				70	70
Zwiększenia w tym:					
- utworzenie odpisów aktualizujących w korespondencji z pozostałymi kosztami operacyjnymi					
- przemieszczenia					
- inne					
Zmniejszenia w tym:					
- rozwiązanie odpisów aktualizujących w korespondencji z pozostałymi przychodami operacyjnymi					
- wykorzystanie odpisów					
- przemieszczenia					
Stan na 30.06.2019 r.				70	70

- zmiana należności długoterminowych oraz odpisów aktualizujących z nimi związanych**

NALEŻNOŚCI DŁUGOTERMINOWE	Stan na 30.06.2019	Stan na 31.12.2018	Stan na 30.06.2018
a) od jednostek powiązanych, w tym:			
- od jednostek współzależnych (z tytułu)			
- od jednostek stowarzyszonych (z tytułu)			
- od znaczącego inwestora (z tytułu)			
- od wspólnika jednostki współzależnej (z tytułu)			
- od jednostki dominującej (z tytułu)			
b) od pozostałych jednostek (z tytułu)			
- sprzedaży nieruchomości			
Należności długoterminowe netto			
c) odpisy aktualizujące wartość należności			
Należności długoterminowe brutto			

- zmiana należności krótkoterminowych oraz odpisów aktualizujących z nimi związanych

NALEŻNOŚCI KRÓTKOTERMINOWE	Stan na 30.06.2019	Stan na 31.12.2018	Stan na 30.06.2018
a) od jednostek powiązanych			424
- z tytułu dostaw i usług, o okresie spłaty:			
- do 12 miesięcy			
- powyżej 12 miesięcy			
- dochodzone na drodze sądowej			
- inne			424
b) należności od pozostałych jednostek	21	7	2 267
- z tytułu dostaw i usług, o okresie spłaty:	21		
- do 12 miesięcy	21		
- powyżej 12 miesięcy			
- z tytułu podatków, dotacji, ceł, ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych oraz innych świadczeń	0	7	2 267
- dochodzone na drodze sądowej			
- inne			
Należności krótkoterminowe netto, razem	21	7	2 691
c) odpisy aktualizujące wartość należności	993	993	993
Należności krótkoterminowe brutto, razem	1 015	1 000	3 684

NALEŻNOŚCI KRÓTKOTERMINOWE OD JEDNOSTEK POWIĄZANYCH	Stan na 30.06.2019
a) z tytułu dostaw i usług, w tym:	
- od jednostek zależnych	
b) inne, w tym:	
- od jednostek zależnych	
Należności krótkoterminowe od jednostek powiązanych netto, razem	
d) odpisy aktualizujące wartość należności od jednostek powiązanych	
Należności krótkoterminowe od jednostek powiązanych brutto, razem	

NALEŻNOŚCI Z TYTUŁU DOSTAW I USŁUG (BRUTTO) - O POZOSTAŁYM OD DNIA BILANSOWEGO OKRESIE SPŁATY:	Stan na 30.06.2019
a) do 1 miesiąca	
b) powyżej 1 miesiąca do 3 miesięcy	
c) powyżej 3 miesięcy do 6 miesięcy	
d) powyżej 6 miesięcy do 1 roku	
e) powyżej 1 roku	
f) należności przeterminowane	543
Należności z tytułu dostaw i usług, razem (brutto)	543
g) odpisy aktualizujące wartość należności z tyt. dostaw i usług	522
Należności z tytułu dostaw i usług, razem (netto)	21

NALEŻNOŚCI Z TYTUŁU DOSTAW I USŁUG, PRZETERMINOWANE (BRUTTO) - Z PODZIAŁEM NA NALEŻNOŚCI NIEPŁACONE W OKRESIE:	Stan na 30.06.2019
a) do 1 miesiąca	21
b) powyżej 1 miesiąca do 3 miesięcy	
c) powyżej 3 miesięcy do 6 miesięcy	
d) powyżej 6 miesięcy do 1 roku	
e) powyżej 1 roku	522
Należności z tytułu dostaw i usług, przeterminowane, razem (brutto)	543
f) odpisy aktualizujące wartość należności z tytułu dostaw i usług, przeterminowane	522
Należności z tytułu dostaw i usług, przeterminowane, razem (netto)	21

ZMIANA STANU ODPISÓW AKTUALIZUJĄCYCH WARTOŚĆ NALEŻNOŚCI KRÓTKOTERMINOWYCH	Stan na 30.06.2019
Stan na początek okresu	993
a) zwiększenia (z tytułu)	12
- utworzenie	12
b) zmniejszenia (z tytułu)	12
- rozwiązanie	12
- wykorzystanie	
Stan odpisów aktualizujących wartość należności krótkoterminowych na koniec okresu	993

2. OPIS ISTOTNYCH DOKONAŃ LUB NIEPOWODZEŃ EMITENTA W OKRESIE OBJĘTYM PÓŁROCZNYM SKRÓCONYM SPRAWOZDANIEM FINANSOWYM, WRAZ Z WYKAZEM NAJWAŻNIEJSZYCH ZDARZEŃ ICH DOTYCZĄCYCH;

W I półroczu 2019 r. nie miały miejsce istotne dokonania lub niepowodzenia.

3. OPIS CZYNNIKÓW I ZDARZEŃ, W SZCZEGÓLNOŚCI O NIETYPOWYM CHARAKTERZE, MAJĄCYCH ZNACZĄCY WPŁYW NA OSIĄGNIĘTE WYNIKI FINANSOWE

Na wyniki osiągnięte w I półroczu 2019 roku przede wszystkim miały wpływ negatywne decyzje organów podatkowych wydane w latach ubiegłych. Decyzje organów podatkowych Spółka uznaje za wydane z naruszeniem obowiązującego w Polsce prawa.

4. OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE SEZONOWOŚCI LUB CYKLICZNOŚCI DZIAŁALNOŚCI EMITENTA W PREZENTOWANYM OKRESIE

W związku z zaprzestaniem działalności w sektorze recyklingu metali nieżelaznych nie występuje zjawisko sezonowości lub cykliczności.

5. INFORMACJE O ISTOTNYCH TRANSAKcjACH NABYCIA I SPRZEDAŻY RZECZOWYCH AKTYWÓW TRWAŁYCH

W I półroczu 2019 roku nie dokonano istotnych transakcji nabycia lub sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych.

6. INFORMACJE O ISTOTNYM ZOBOWIĄZANIU Z TYTUŁU DOKONANIA ZAKUPU RZECZOWYCH AKTYWÓW TRWAŁYCH

W I półroczu 2019 roku nie powstały istotne zobowiązania z tytułu dokonania zakupu rzeczowych aktywów trwałych.

7. INFORMACJE O ISTOTNYCH ROZLICZENIACH Z TYTUŁU SPRAW SĄDOWYCH

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął w DROP S.A. postępowanie kontrolne za lata 2005-2007r. 28 września 2010 roku Dyrektor Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję nr UKS1491/W3U1/42/27/08/140/025 kwestionującą rzeczywistość dostaw złomu do DROP Sp. z o.o. (poprzednik prawny DROP S.A.) przez przedsiębiorstwo WTÓR-MET Lech W. Kwota podatku VAT do zapłacenia wynikająca z decyzji wynosiła 361 549.35 złotych plus odsetki od zaległości podatkowych.

7 grudnia 2010 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora UKS w Warszawie w uzasadnieniu stwierdzając m.in., że:

„Wskazać bowiem należy na okoliczność, iż swoistą specyfiką branży obrotu złomem jest funkcjonowanie ogromnej ilości firm, które jedynie firmują obrót tym towarem, podczas gdy źródło jego pochodzenia jest nieujawnione (co jest faktem notoryjnym).”

Spółka DROP S.A. zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. 4 lipca 2011 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę DROP S.A. ([III SA/Wa 465/11](#)). 18 grudnia 2012 roku NSA uchylił zaskarżony wyrok i przekazał do ponownego rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie ([I FSK 1694/11](#)). W uzasadnieniu Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził między innymi:

„5.5. Przystąpienie Polski z dniem 1 maja 2004 r. do Unii Europejskiej w oparciu o Traktat Akcesyjny z dnia 16 kwietnia 2003 r. spowodowało konieczność dostosowania systemu prawa podatkowego do rozwiązań wspólnotowych. W szczególności dotyczyło to podatków pośrednich, jakim jest między innymi podatek od towarów i usług.”

21 maja 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 7 grudnia 2010 r. ([III SA/Wa 675/13](#)). W uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że:

“W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia naruszenia prawa procesowego - dotyczącego braku oceny działania Skarżącej, a także braku odniesienia się do jej argumentacji w zakresie należytej staranności w kontaktach handlowych z jej kontrahentem - które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., oraz naruszenia prawa materialnego w postaci nie uwzględnienia prounijnej wykładni przepisów art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. u.p.t.u., Sąd uchylił zaskarżoną decyzję.”

28 października 2013 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie uchylił decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z 28 września 2010 r.

W ocenie Dyrektora Urzędu Kontroli potencjalne zobowiązanie podatkowe za 2005 rok nie uległo przedawnieniu, ponieważ rzekomo zostało wszczęte postępowanie w sprawie popełnienia przestępstwa skarbowego o czym Spółka została poinformowana w arkuszu odwoławczym od decyzji z 28 września 2010 r. z 26 października 2010 r. 3 czerwca 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie ponownie wydał decyzję za 2005 r. w której zakwestionował odliczenie podatku VAT wynikające z dostaw przedsiębiorstwa WTÓR-MET Lech W. Argumentacja w decyzji z 3 czerwca 2014 r. powiela argumentację z decyzji z 28 września 2010 r.

W dniu 16 września 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi, że:

„Należy bowiem wskazać, iż wbrew stanowisku Strony, wiedza o funkcjonowaniu przestępczości zorganizowanej w obrocie złomem i wykorzystywania tej branży do tzw. „prania pieniędzy” była powszechna już w 2005 r. Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż organ pierwszej instancji przytoczył jedynie przykładowe artykuły znalezione w Internecie świadczące o tym, że problem istniał już w 2005 r. Warto zauważyć, że świadczy o tym szereg innych dokumentów i artykułów prasowych, np. Informacja Generalnego Inspektora Informacji Finansowej „o realizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu” z marca 2006 r., a dotycząca postępowań prowadzonych w 2005 r.”

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w uzasadnieniu popełnił podstawowy błąd rozumowania. Decyzja dotyczyła 2005 r., a przywołany przez Dyrektora raport Generalnego Inspektora Informacji Finansowej opublikowany został w marcu 2006 r., czyli kilka miesięcy po dostawie towaru przez kwestionowanego dostawcę. W przywołanym raporcie odnośnie złomu stwierdzono, że:

„Wyniki prowadzonych postępowań analitycznych dot. transakcji obrotu złomem oraz surowcami wtórnymi wskazują na zjawisko tworzenia, podobnych do paliwowych, sieci podmiotów w celu przekazywania środków finansowych zakończonego wypłatą gotówki. Do typowych zjawisk należały:

- powstawanie przedsiębiorstw symulujących, których jedynym zadaniem jest zarejestrowanie działalności i otworzenie rachunku w jednym lub kilku bankach,
- osiąganie natychmiast po uruchomieniu firmy wysokich obrotów, przy bardzo niskich dochodach,
- krótki czas funkcjonowania ww. podmiotów,
- rekrutowanie właścicieli ww. podmiotów spośród ludzi o niskich dochodach lub bezrobotnych,
- wypłacanie środków natychmiast po ich wpłynięciu do banku,

Zasady działania podobne jak w przypadku podmiotów ze spraw paliwowych. Rachunki spełniają rolę rachunków rozdzielczych/docelowych, figuranci – poprzez wypłatę gotówki – stanowią element kończący transfer środków. W 2005 r. GIIF skierował do Prokuratury 19 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy w sprawach złomowych.”

Z informacji z marca 2006 r. wynika jedynie, że Generalny Inspektor Informacji Finansowej skierował 19 zawiadomień do prokuratury. W tym miejscu warto zaznaczyć, że w 2005 r. działało w Polsce prawdopodobnie ponad 6 000 podmiotów dokonujących obrotu złomem, więc zawiadomienie dotyczyło 0.3% funkcjonujących przedsiębiorstw.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 3 marca 2015 r. odrzucił złożoną przez Spółkę skargę, „jako wniesioną w jednodniowym uchybieniu terminu”. Spółka złożyła wniosek do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi w sprawie za 2005 r. W dniu 21 stycznia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi (III SA/Wa 3826/14). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 25 maja 2016 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie Spółki (I FZ 88/16). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku wnioskiem Spółki postanowieniem z 14 kwietnia 2017 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2005 r.

W dniu 11 stycznia 2016 r. DROP S.A., w związku z wystąpieniem przesłanki określonej w art. 240 § 1 pkt 11) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa tj. wydaniem przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości

(dalej „TS UE”) orzeczenia mającego wpływ na treść wydanej Spółce decyzji wymiarowej niniejszym, na zasadzie art. 241 § 2 pkt 2) w zw. z art. 244 § 1 oraz art. 245 § 1 pkt 1) o.p., wniosła o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją wymiarową za poszczególne miesiące 2005 r. Organy obu Instancji po wznowieniu postępowania odmówiły uchylenia decyzji wymiarowej za 2005 r. Spółka zaskarżyła decyzję Organów do WSA w Warszawie (sprawa zawisła pod sygn. akt: III SA/Wa 3650/16), wykonalnie zaskarżonej decyzji zostało w międzyczasie wstrzymane, zaś Sąd wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2017, oddalił Skargę DROP S.A. Spółka niezgodziła się z rzeczoną rozstrzygnięciem i złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu. Niezależnie od powyższego pismem z dnia 30 sierpnia 2016 r. DROP S.A. wniosła o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji wymiarowej za 2005 r., z powodu wydania obu w/w decyzji z rażącym naruszeniem prawa. Organy obu Instancji odmówiły stwierdzenia nieważności decyzji wymiarowej za 2005 r. – sprawa zawisła przed WSA w Warszawie pod sygn. III SA/Wa 1051/17. Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2018 r. Sąd oddalił skargę DROP. Spółka nie zgadza się z rzeczoną rozstrzygnięciem i w ustawowym terminie (2 maja 2018 r.) złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu.

Egzekucja w/w należności za 2005 r. nie była i nie jest prowadzona z uwagi na:
- wydanie w dniu 18 stycznia 2017 r. przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa - Ursynów decyzji w sprawie zmiany decyzji z dnia 20.07.2016r. nr 1438-SW-1.4323.71.2016.MS.287.17 poprzez odroczenie terminu zapłaty zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2005r. w do dnia 31.03.2017r, a następnie,
- wydanie przez WSA w Warszawie, postanowienia z dnia 14 kwietnia 2017 r., sygn. akt: III SA/Wa 3650/16 tj. w postępowaniu wznowieniowym wstrzymującego wykonanie Decyzji wymiarowej za 2005 r.

Ostatecznie egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 28 sierpnia 2012 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za 2006 rok, w której zakwestionował dostawę towaru od pięciu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 1 733 806.31 złotych. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

24 września 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez Spółkę decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, określającej zobowiązanie podatkowe Spółki za rok 2006 w podatku od towarów i usług ("VAT") w wysokości 1 733 806 zł plus odsetki od zaległości podatkowych ([III SA/Wa 492/13](#)). Sąd w uzasadnieniu między innymi stwierdził, że:

“raz jeszcze należy odwołać się do stanowiska TSUE, wedle którego organy nie mogą generalnie wymagać, by podatnik badał, czy wystawca faktury jest podatnikiem, czy wywiązuje się obowiązku składania deklaracji i zapłaty podatku VAT. Dopiero, gdy zaistnieją obiektywne przesłanki, by podejrzewać nieprawidłowości lub naruszenie prawa, przezorny przedsiębiorca powinien zasięgnąć informacji na temat podmiotu, u którego zamierza nabyć towaru lub usługi. Dyrektor Izby Skarbowej dowodził, że działalność Spółki na rynku obciążonym dużym ryzykiem występowania przestępstw podatkowych, wyczerpuje przesłanki działania w okolicznościach wspomnianych "podejrzeń". Nasuwa się jednak pytanie, czy owa świadomość, która dziś ma charakter powszechny, co do tego, że obrót złomem narażony jest na nadużycia i oszustwa ze strony kontrahentów, była równie silna w 2006 roku. Dopiero w chwili obecnej, z perspektywy czasu jest wiadomym, że rynek ten jest szczególnie narażony na występowanie "szarej strefy". W takiej sytuacji – jak wskazał TSUE - wymagana jest szczególna staranność nie tylko ze strony podatników uczestniczących w takim obrocie, ale także organów podatkowych. Znamiennym jest że organy kontrolne i podatkowe, których obowiązkiem jest dokonywanie niezbędnych kontroli celem wykrycie nieprawidłowości i naruszeń w podatku VAT i które posiadają

wszelkie narzędzia, aby sprawnie i efektywnie wykonywać powierzone im zadania, nieprawidłowości u kontrahentów Drop stwierdziły dopiero po latach, wydając decyzje podatkowe w latach 2010-2012.”

W dniu 21 stycznia 2015 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie po ponad sześciu latach od wszczęcia kontroli wydał ponownie decyzję za 2006 r. Spółka odwołała się od decyzji za 2006 r. W związku z tym, że decyzja do Spółki dostarczona została z opóźnieniem, Spółka złożyła wniosek o przywrócenie terminu. W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2065/15](#)). W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2064/15](#)). Spółka złożyła na powyższe wyroki skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

11 stycznia 2016 r. DROP S.A. zwróciła się do Dyrektora UKS w Warszawie z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego decyzją DUKS w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r., (Nr UKS1491/W3U1/42/28/08/534/025) określającą kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. - w związku z wystąpieniem przesłanki określonej w art. 240 § 1 pkt 11) o.p. tj. wydaniem przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia mającego wpływ na treść wydanej Spółce decyzji wymiarowej. Organy skarbowe odmówiły uchylenia decyzji wymiarowej po wznowieniu postępowania. Spółka zaskarżyła decyzję Organów do WSA w Warszawie (sprawa zawisła pod sygn. akt: III SA/Wa 3191/16, zaś Sąd postanowieniem z dnia 13.12.2016 r., wstrzymał wykonanie Decyzji z 21.01.2015r., Nr UKS1491/W3U1/42/28/08/534/025. Wyrokiem z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt: III SA/Wa 3191/16 WSA w Warszawie oddalił Skargę DROP S.A. Spółka nie zgodziła się z rzeczoną rozstrzygnięciem i złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu. Jednocześnie Spółka wszczęła postępowanie nadzwyczajne za w/w okres wnioskując o stwierdzenie nieważności Decyzji Dyrektora UKS w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r., dot. rozliczeń Spółki DROP S.A. w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. Sprawa oczekuje na rozpoznanie przez Organ podatkowy.

Egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2007 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 26 lutego 2015 r. (po ponad sześciu latach od wszczęcia postępowania kontrolnego) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, październik, listopad i grudzień 2007 r., w której zakwestionował dostawę towaru od ośmiu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 6 624 886. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka jakoby nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. W dniu 10 czerwca 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z 26 lutego 2015 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi:

„zdaniem Dyrektora Izby Skarbowej stwierdzić należy, że organ kontroli skarbowej zebrał obszerny i wystarczający materiał dowodowy, z którego treści w sposób jednoznaczny, niewątpliwy i dobitny wynika, iż w sprawie transakcji dokonywanych na rzecz Skarżącej przez ww. ośmiu kontrahentów zaistniał przypadek firmanctwa, rozumianego w taki sposób, że faktury VAT wystawione przez wskazane na nich podmioty (firmantów) dotyczą w istocie rzeczywistego obrotu złomem, jednakże dokonanego na rzecz Skarżącej przez innych dostawców ukrywających się pod każdym z ośmiu wskazanych firmantów. Zatem w oparciu o zgromadzone dowody Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej słusznie zakwestionował prawo Spółki do odliczania podatku naliczonego w odniesieniu do transakcji sprzedaży/zakupu złomu, udokumentowanych przedmiotowymi fakturami VAT, gdyż nie odzwierciedlały one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w tym znaczeniu, że

wystawcy zakwestionowanych faktur nie byli faktycznymi dostawcami towarów w nich wyszczególnionych.”

Powyższe stwierdzenie jest sprzeczne z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a w szczególności z wyrokiem z 22 października 2015 r. w sprawie [C-277/14 PPUH Stehcamp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi (wyrok omówiono poniżej).

Z treści uzasadnienia powyższego wynika jednoznacznie, że decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie podjęta została wbrew prawu obowiązującemu w krajach należących do Unii Europejskiej. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Spółka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o wstrzymanie decyzji za 2007 r. W dniu 16 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie decyzji. W dniu 28 października 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie sądowe ([III SA/Wa 2212/15](#)) w związku z tym, że

„w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka z art. 125 § 1 P.p.s.a., gdyż wskazany we wniosku przepis tj. art. 70 § 6 pkt 1 O.p., którego zgodność z Konstytucją RP poddana została kontroli Trybunału Konstytucyjnego, stanowił podstawę prawną wydanej w niniejszej sprawie decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt. K 31/14”

W dniu 17 października 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r. ([III SA/Wa 2212/15](#)). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2009 i 2010 r.

12 stycznia 2011 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął postępowanie kontrolne w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r.

12 czerwca 2013 r. Urząd Kontroli Skarbowej sporządził protokół z kontroli w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. W dniu 20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję w której orzekł kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. w wysokości 2.347.732 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy orzekł także kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 do maja 2010 oraz od lipca 2010 do listopada 2010 r. w wysokości 27.545.469 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami w tym okresie. W ocenie Spółki zarzuty niedochowania należytej staranności przez DROP S.A. w kontaktach z 31 dostawcami (lista kwestionowanych dostawców -raport bieżący 1/2014/3K) złomu w latach 2009 -2010 są bezpodstawne, ponieważ relacje handlowe (procedury przyjęcia towaru, płatności) z kwestionowanymi 31 dostawcami były takie same, jak w przypadku kilkuset innych (niekwestionowanych) dostawców z tego okresu. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy prowadząc kontrole w DROP S.A. przez ponad 3 lata nie przeprowadzili podstawowego dowodu, czyli nie sprawdzili, czy transakcje z kwestionowanymi dostawcami "odbiegały od okoliczności lub warunków zwykle występujących w obrocie tymi towarami, w szczególności jeżeli cena za dostarczone podatnikowi towary była bez uzasadnienia ekonomicznego niższa od ich wartości rynkowej". Ceny nabycia towaru od 31 kwestionowanych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dostawców były takie same, jak ceny nabycia towaru od kilkuset dostawców niekwestionowanych.

Spółka złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. 7 lipca Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 20 stycznia 2014 r. 22 sierpnia 2014 r. Spółka złożyła skargi na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 26 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 2937/14 - Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 16 czerwca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 3010/2014 – Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 19 maja 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą czerwca 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 2 347 732 złotych ([III SA/Wa 2937/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka w dniu 14 sierpnia 2015 r. złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 9 grudnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą podatku VAT za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 27.545.469 złotych ([III SA/Wa 3010/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 28 września 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony przez Spółkę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 maja 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za czerwiec 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 2 347 732 zł plus odsetki oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 grudnia 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za poszczególne miesiące 2009 i 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 27 545 469 zł plus odsetki ([I FSK 2005/15](#), [I FSK 933/16](#)). Naczelny Sąd Administracyjny przekazał sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

W dniu 21 lutego 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za czerwiec 2010 r. ([III SA/Wa 4058/17](#)). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 14 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za okres od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. ([III SA/Wa 4185/17](#)). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 13 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. ([I FSK 2301/18](#)).

W dniu 17 czerwca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 14 maja 2018 r. ([I FSK 2338/18](#)).

Decyzje zabezpieczające potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług

20 października 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 2 223 739 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc maj 2010 r.

26 listopada 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 3 661 643

złotych (2 447 667 należność główna + 1 183 976 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2006 r.

7 grudnia 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 6 178 581 złotych (4 365 914 należność główna + 1 812 667 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2007 r.

28 grudnia 2010 r. DROP S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROP S.A.. Zawiadomienie dotyczyło postanowienia z 20 października 2010 r. dotyczącego maja 2010 (2 223 739 zł) i roku 2007 (6 178 581 zł).

21 stycznia 2011 r. DROP S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROP S.A.. Zawiadomienie dotyczyło kwestionowanych faktur za 2006 r.

31 stycznia 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 4 430 573 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2009 r.

31 marca 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku Spółki kwotę 9 503 618 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe Spółki z tytułu podatku od towarów i usług za luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad 2009 r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień i sierpień 2010 r.

Do wszystkich decyzji zabezpieczających potencjalne zaległości podatkowe z tytułu VAT wydanych przez Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie spółka DROP S.A. złożyła odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wszystkie decyzje zabezpieczające Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie. W związku z tym spółka złożyła na wszystkie utrzymane decyzje skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

25 stycznia 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za maj 2010 ([III SA/Wa 1369/11](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

„Należy podkreślić, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie stanowi podstawy do stwierdzenia, że Skarżąca posiada zaległości podatkowe, jak również, że zagrożone jest zaspokojenie potencjalnych należności podatkowych wynikających z innych postępowań prowadzonych przez organy podatkowe.”

13 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za 2006 ([III SA/Wa 1312/11](#)) i 2007 ([III SA/Wa 1311/11](#)). W uzasadnieniu wyroku III SA/Wa 1312/11 Sąd stwierdził między innymi, że:

„Sąd w świetle powyższych stwierdzeń uznaje, że w rozpoznawanej sprawie organy podatkowe obu instancji nie podjęły niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, nie zebrały w sposób wystarczający materiału dowodowego.”

11 czerwca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za 2009 i 2010 rok ([III SA/Wa 2531/11](#)). W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził między innymi:

„Brak oceny przesłanki istnienia uzasadnionej obawy, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie wykonane w odniesieniu do sytuacji finansowej Skarżącej czyni zasadnym również zarzut naruszenia zasady prowadzenia postępowania podatkowego w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych (art. 121 § 1 Ordynacji podatkowej).”

30 października 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za grudzień 2009 ([III SA/Wa 66/12](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

“Dokonując zabezpieczenia organ powinien także starannie rozważyć, czym - w kontekście panujących na rynku gospodarczym warunków - skutkować może pozbawienie podatnika możliwości dysponowania określonym majątkiem, zwykle do czasu zakończenia postępowania podatkowego. O ile podatnik jest podmiotem funkcjonującym w obrocie gospodarczym bez szczególnych zakłóceń, regulującym swoje zobowiązania, prawdopodobieństwo obawy o przyszłe wykonanie zobowiązania podatkowego powinno być analizowane także w kontekście możliwości przyszłego uregulowania ewentualnych zaległości podatkowych w ramach standardowego działania takiego podatnika.”

Pięć wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie uchylających decyzje zabezpieczające z przełomu 2010 i 2011 roku jednoznacznie wskazują, że zarówno Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie jak i Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie wydali decyzje z naruszeniem prawa (organy podatkowe nie złożyły skarg kasacyjnych do Naczelniczego Sądu Administracyjnego).

21 czerwca 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w związku ze sporządzeniem protokołów kontroli podatkowych złożył wniosek o zabezpieczenie na majątku DROP S.A. „przewidywanych kwot zobowiązań podatkowych” z tytułu podatku VAT w łącznej wysokości 75 123 086 złotych. Wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy obejmował 3 strony.

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. 90 759 359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

5 sierpnia 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (w arkuszu odwoławczym) wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie wydanej 4 lipca 2013 r. decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie stwierdził:

„Naczelnik tut. Urzędu, celem realizacji zasady zaufania do organów podatkowych przejawiającej się w obiektywnej trosce o zapewnienie wszystkim podmiotom konstytucyjnej gwarancji równości wobec prawa, wnosi jak w pkt 5.”

W pkt. 5 Naczelnik wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie decyzji.

29 listopada 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy o informację na temat stanu postępowania kontrolnego w DROP S.A.

5 grudnia 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy poinformował Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie, że w związku z niedochowaniem przez DROP S.A. należytej staranności potencjalne zaległości podatkowe DROP S.A. z tytułu VAT za lata 2009 – 2010 wynoszą 29 830 200,48 złotych.

7 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowił utrzymać decyzję zabezpieczającą Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z 4 lipca 2013 r. na 90,7 mln złotych, pomimo wniosku Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie o uchylenie decyzji.

10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku Pekao S.A. o zabezpieczeniu na wszystkich rachunkach prowadzonych na rzecz DROP S.A. 90,7 mln złotych mimo posiadanej wiedzy, że potencjalne zaległości DROP S.A. z tytułu VAT zgodnie z informacją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 5 grudnia wynoszą poniżej 30 mln złotych.

11 marca 2014 r. Spółka otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, mocą której organ umorzył wznowione postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia na majątku DROP S.A. przybliżonej kwoty zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres od lutego 2009 r. do listopada 2010 r., wraz z należnymi odsetkami, w łącznej wysokości 90.759.359,00 złotych, z uwagi na wygaśnięcie z mocy prawa (wydanie decyzji 20 stycznia 2014 r. przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy) decyzji zabezpieczeniowej Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. (komunikat bieżący 29/2013).

17 marca 2014 r. Naczelnik II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie działając na podstawie art. 42 § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w celu zabezpieczenia potencjalnych zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. ustanowił zastawy skarbowe na udziałach DROP Finance Sp. z o.o. oraz DROP Sp. z o.o. Zastaw skarbowy wygasa lub podlega wykreśleniu z Rejestru Zastawów Skarbowych w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 42 § 5 i art. 42a ustawy Ordynacja podatkowa.

Instrukcja Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dotycząca kontroli podatników zajmujących się obrotem złomem

Pod koniec 2009 roku prawdopodobnie pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy bez wiedzy i danych statystycznych o branży recyklingu przygotowali dokument „Program kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złomem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010” („Instrukcja”). W styczniu 2010 roku (data na Instrukcji: 08.01.2010) dokument został zatwierdzony przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów (treść instrukcji – komunikat bieżący [19/2013](#)). Instrukcja rozesłana została do 16 urzędów kontroli skarbowej w Polsce. Koordynatorem realizacji kontroli zgodnie z Instrukcją został Naczelnik Wydziału Kontroli Podatkowej w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy.

Na stronie 21 Instrukcji w założeniach organizacyjnych między innymi wskazano:

„W kontroli uczestniczy 16 urzędów kontroli skarbowej, przy czym punktem wyjścia są urzędy kontroli skarbowej właściwe dla siedzib beneficjentów wskazanych na str. 9 i 10 niniejszego programu, tj.:

Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,

Urząd Kontroli Skarbowej w Katowicach,

Urząd Kontroli Skarbowej w Krakowie,

Urząd Kontroli Skarbowej w Poznaniu,

Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie (realizuje Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy).”

Na przełomie 2009 i 2010 roku autorzy Instrukcji wskazali, że DROP S.A. będzie kontrolowany przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy. Kontrolę w DROP S.A. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął dopiero 12 stycznia 2011 roku (rok po podpisaniu Instrukcji w Ministerstwie Finansów).

Instrukcja zawierała zasady gromadzenia materiału dowodowego, które powinny budzić obawy każdego obywatela państwa demokratycznego:

„Trzeba wziąć pod uwagę, iż tylko wielokrotne przesłuchania tych samych osób, zadawanie szczegółowych i w istocie tych samych, choć odmiennie sformułowanych pytań oraz

przesłuchania różnych osób mogą doprowadzić do ujawnienia prawdy lub znalezienia podstaw do zweryfikowania wiarygodności świadka.

Gromadzenie kompletnego materiału dowodowego. Każdy kolejny dowód potwierdzający stanowisko kontrolujących jest zawsze pożądany i należy go przeprowadzić.”

W podsumowaniu jednej z opinii prawnych dotyczącej zgodności z prawem dokumentu Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy autorzy opinii stwierdzili:

„Stworzony przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Program kontroli koordynowanej stanowi jaskrawy przykład rażących naruszeń elementarnych zasad obowiązujących w polskim systemie prawa podatkowego. W samych założeniach Programu organ nie ukrywa negatywnego stosunku do podmiotów trudniących się obrotem złomem, a także nie pozostawia wątpliwości co do braku jakiegokolwiek obiektywizmu w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowy dokument będzie miał bezpośredni wpływ na prowadzone postępowania kontrolne, albowiem w samym tytule oraz założeniach zawiera stwierdzenie, iż ma stać się modelowym podręcznikiem kontroli podatników dokonujących obrotu złomem, można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że zawarte w nim naruszenia obowiązujących przepisów prawa zostaną transponowane do prowadzonych na jego podstawie postępowań kontrolnych.

W demokratycznym państwie prawa wydaje się nieprawdopodobne, aby organ kontroli skarbowej przeprowadzał kontrolę na podstawie dokumentu, zawierającego a priori przyjęty wynik kontroli, oczywiście negatywny dla podatnika. Program kontroli skarbowej powinien zawierać ogólne wytyczne, dotyczące prowadzonych postępowań, jednak niewyobrażalnym jest, by zawierał gotowe tezy i rozstrzygnięcia, pod których kątem prowadzone ma być postępowanie. Prowadzi to nie tylko do naruszenia obowiązujących na gruncie polskiego prawa podatkowego zasad postępowania, ale podważa istnienie demokratycznego porządku prawa.”

Kontrole podatkowe realizowane przez Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie i Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w DROP S.A. prowadzone były zgodnie z wyżej wymienioną Instrukcją. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy przeprowadzali tylko dowody potwierdzające tezę, że pracownicy Spółki nie dochowali należytej staranności w kontaktach z dostawcami. Prawie wszystkie wnioski Spółki o przeprowadzenie dowodów były odrzucane, w szczególności wnioski dotyczące ustalenia standardów działalności branży recyklingu metali nieżelaznych w 2009 i 2010 r. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy mógł stworzyć taki standard, ponieważ kontrolował kilka innych dużych podmiotów z branży recyklingu metali nieżelaznych.

Powyższą tezę potwierdza dokument Departamentu Kontroli Skarbowej Ministerstwa Finansów „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”. Na stronie 14 powyższego dokumentu znalazło się następujące zalecenie dla pracowników kontroli skarbowej:

„Do kontroli należy typować podmioty działające nie dłużej niż kilka miesięcy, aby na wczesnym etapie przestępczej działalności wyeliminować źródło fikcyjnych faktur, uniemożliwić kontynuowanie procedury i zebrać materiał dowodowy pozwalający na zakwestionowanie transakcji u beneficjentów nieuprawnionych korzyści. Przed wszczęciem kontroli, wskazana jest współpraca z urzędami skarbowymi, które w toku czynności sprawdzających mogą uzyskać rejestry sprzedaży i zakupów, których analiza pozwoli na potwierdzenie zasadności uruchomienia kontroli, a także może dostarczyć wystarczających przesłanek dla przeprowadzenia działań w trybie przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa i uzyskania zgody prokuratora na przeszukania. Należy liczyć się z tym, że kontrole te nie przyniosą bezpośredniego skutku finansowego, w postaci wpłaty (bark majątku), jednakże zebrane dowody winny posłużyć do zakwestionowania transakcji u beneficjentów, u których już istnieje możliwość ściągnięcia należności.”

Z przytoczonego fragmentu dokumentu jednoznacznie wynika, że działania pracowników kontroli skarbowej miały się skupiać na zakwestionowaniu dostaw (odliczenia podatku VAT) u podatnika posiadającego środki finansowe. Zgromadzona dokumentacja podczas kontroli w DROP S.A. nie pozostawia wątpliwości, że zalecenie Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów było ściśle przestrzegane z pogwałceniem podstawowych praw zawartych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – ordynacja podatkowa takich jak:

Art. 120.

Organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 121. § 1.

Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

Art. 122.

W toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.

W przypadku kontroli w DROP S.A. urzędy kontroli skarbowej podejmowały tylko takie działania, które służyły wydaniu niekorzystnych decyzji dla Spółki. Organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski dowodowe, które miały służyć dokładnemu wyjaśnieniu stanu faktycznego (przykład: organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski o przesłuchanie lub dołączenie przesłuchań z innych kontroli pracowników innych podmiotów do których również dostarczali kwestionowani w DROP S.A. kontrahenci).

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 października 2015 r. w sprawie C-277/14

W dniu 22 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) wydał wyrok w sprawie [C-277/14 w postępowaniu PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi. Według opublikowanego wyroku:

„17 W 2004 r. PPUH Stehcemp przeprowadziła szereg transakcji nabycia oleju napędowego, który wykorzystała w ramach swojej działalności gospodarczej. Faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez Finnet sp. z o.o. (zwaną dalej „Finnetem”). PPUH Stehcemp dokonała odliczenia naliczonego podatku VAT z tytułu nabycia paliwa.

18 W wyniku kontroli podatkowej decyzją z dnia 5 kwietnia 2012 r. organ podatkowy odmówił jej prawa do odliczenia tego podatku VAT na tej podstawie, że faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez podmiot nieistniejący.

19 Decyzją z dnia 29 maja 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi utrzymał powyższą decyzję w mocy na tej podstawie, że w świetle kryteriów określonych w rozporządzeniu z dnia 27 kwietnia 2004 r. należało uznać Finnet za podmiot nieistniejący, który nie mógł dokonać dostaw towarów. Ustalenie dotyczące nieistnienia spółki Finnet zostało oparte na szeregu okoliczności, w szczególności na fakcie, że nie była ona zarejestrowana do celów podatku VAT, nie składała deklaracji podatkowych i nie płaciła podatków. Ponadto spółka ta nie ogłaszała rocznych sprawozdań finansowych i nie posiadała koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Nieruchomość wskazana w rejestrze handlowym jako siedziba spółki była zdewastowana w stopniu uniemożliwiającym prowadzenie tam jakiegokolwiek działalności gospodarczej. Wreszcie wszelkie próby skontaktowania się ze spółką Finnet bądź osobą wpisaną do rejestru jako jej prezes okazały się bezskuteczne.

20 PPUH Stehcemp wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 29 maja 2012 r. Skarga ta została oddalona na tej podstawie, że spółka Finnet była podmiotem nieistniejącym w momencie dokonywania transakcji będących przedmiotem postępowania głównego, a PPUH

Stehcemp nie wykazała dochowania należytej staranności, bowiem nie upewniła się, czy transakcje te nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa.

21 PPUH Stehcemp wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w której postawiła zarzut naruszenia art. 86 ust. 1 i art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o VAT w związku z art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy.”

Z powyższego wynika, że właściwy dla PPUH Stehcemp Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 23 października 2012 r. odrzucił skargę (I SA/Łd 910/12). Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrujący skargę kasacyjną PPUH Stehcemp 6 marca 2014 r. wystąpił do TSUE z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

1) Czy art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (1) (dalej: Szósta dyrektywa) należy interpretować w ten sposób, że czynność, dokonywana w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, w której ani podatnik, ani organy podatkowe nie są w stanie ustalić tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru, jest dostawą towarów?

2) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 17 ust. 2 lit. a), art. 18 ust. 1 lit. a) oraz art. 22 ust. 3 Szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na których podstawie, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, podatek nie może być odliczony przez podatnika z uwagi na to, że faktura została wystawiona przez podmiot, który nie był rzeczywistym dostawcą towaru i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru oraz zobowiązania go do zapłaty podatku, bądź określenia osoby zobowiązanej za wystawienie faktury na podstawie art. 21 ust. 1 lit. c) Szóstej dyrektywy?

TSUE w wydanym w dniu 22 października 2015 r. wyroku stwierdził między innymi, co następuje:

„49 Natomiast jeżeli określone w szóstej dyrektywie materialne i formalne przesłanki powstania prawa do odliczenia zostały spełnione, niezgodne z zasadami funkcjonowania prawa do odliczenia przewidzianymi przez tę dyrektywę jest sankcjonowanie odmową możliwości skorzystania z tego prawa podatnika, który nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że w ramach danej transakcji dostawca dopuścił się przestępstwa lub że inna transakcja wchodząca w skład łańcucha dostaw, wcześniejsza lub późniejsza w stosunku do tej, której dokonał ów podatnik, została zrealizowana z naruszeniem przepisów o podatku VAT (zob. podobnie wyroki: Optigen i in., C-354/03, C-355/03 i C-484/03, EU:C:2006:16, pkt 51, 52, 55; Kittel i Recolta Recycling, C-439/04 i C-440/04, EU:C:2006:446, pkt 44–46, 60; a także Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 44, 45, 47).

50 Właściwe organy podatkowe, które stwierdziły przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury, są zobowiązane wykazać, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od odbiorcy faktury, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów odbiorca wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja mająca stanowić podstawę prawa do odliczenia wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego (zob. podobnie wyroki: Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, pkt 45; ŁWK – 56, C-643/11, EU:C:2013:55, pkt 64).

51 Określenie działań, jakich w konkretnym wypadku można w sposób uzasadniony oczekiwać od podatnika, który zamierza skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT, w celu upewnienia się, że dokonywane przez niego transakcje nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa przez podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu, zależy przede wszystkim od okoliczności rozpatrywanej sprawy (zob. wyrok Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 59; a także postanowienie Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, pkt 37).

52 Nawet jeśli taki podatnik, gdy posiada informacje pozwalające podejrzewać istnienie nieprawidłowości lub przestępstwa, może być zobowiązany do uzyskania informacji o podmiocie, od którego zamierza nabyć towary lub usługi, aby upewnić się co do jego wiarygodności, to jednak organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, żeby podatnik ten badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, dysponuje danymi towarami i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT, w celu upewnienia się, że podmioty działające na wcześniejszych etapach obrotu nie dopuszczają się nieprawidłowości lub przestępstwa, albo żeby podatnik ten posiadał potwierdzające to dokumenty (zob. podobnie wyroki: Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 60, 61; Stroj trans, C-642/11, EU:C:2013:54, pkt 49; a także postanowienie Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, pkt 38, 39).

53 W świetle powyższych rozważań na przedstawione pytania należy odpowiedzieć, iż przepisy szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak w postępowaniu głównym, które odmawiają podatnikowi prawa do odliczenia podatku VAT należnego lub zapłaconego od dostarczonych mu towarów z uwagi na to, iż faktura została wystawiona przez podmiot, który w świetle kryteriów przewidzianych przez te przepisy należy uważać za podmiot nieistniejący i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towarów, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczona dostawa wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.”

TSUE w powyższym wyroku nie pozostawił wątpliwości, że podatnik ma prawo do odliczenia zapłaconego podatku VAT od faktury dostawcy, bez względu na fakt, czy towar w rzeczywistości był własnością wystawcy faktury, czy innego podmiotu, który posłużył się wystawcą faktury jako dostawcy towaru w celu dokonania oszustwa podatkowego.

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2005 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez tą firmę nie został przez nią sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur. Taka jest również linia orzecznictwa sądów administracyjnych. Fakt wystawienia faktury przez podmiot, który nie dysponuje uprawnieniem do przeniesienia własności towaru na nabywcę, a jedynie firmuje przekazanie towaru nabywcy z niewiedomego źródła, nie skutkuje u jej wystawcy obowiązkiem podatkowym w tym podatku, a tym samym nie daje odbiorcy tej faktury prawa do odliczenia podatku w niej wykazanego (por. wyrok WSA I SA/Go 732/10). Jedynie faktury odzwierciedlające rzeczywiste nabycie towarów i usług od podmiotów wskazanych w tych fakturach jako ich sprzedawcy mogą stanowić podstawę do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony określony w tych fakturach.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2006 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikających z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 26 lutego 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2007 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2009 - 2019 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„Zatem podstawą do dokonania odliczenia podatku naliczonego może stanowić wyłącznie faktura odzwierciedlająca faktyczne zdarzenie gospodarcze w aspekcie podmiotowym, przedmiotowym oraz ilościowym. Oznacza to, iż faktura musi potwierdzać, że w rzeczywistości doszło do dostawy towarów lub świadczenia usług pomiędzy konkretnymi podmiotami, w zakresie ściśle określonego towaru lub usługi oraz w zakresie ilości danego towaru lub usługi. (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2013 r., sygn.. akt I FSK 212/12).”

Wszystkie wydane decyzje dla DROP S.A. przez organy podatkowe dotyczące podatku VAT są sprzeczne z wykładnią prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT dokonaną w dniu 22 października 2015 r. przez TSUE.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 maja 2015 r. (III SA/Wa 2937/14) dotyczącego skargi Spółki na decyzję za czerwiec 2010 r. między innymi stwierdzono, że:

„Odnosząc te ogólne uwagi do zarzutów zawartych w skardze, stwierdzić należy, że dowody zebrane przez organ kontroli skarbowej pozwoliły w sposób jednoznaczny na stwierdzenie, że faktury wystawione przez 15 kwestionowanych kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji. Rację należy przyznać organowi, który wskazał, że skoro stwierdzono, iż ww. podmioty wystawiały fikcyjne faktury to już z tego względu faktury te nie mogą stanowić podstawy do odliczeń na podstawie art. 86 ust. 1 i art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT. Uzasadnione zatem było stwierdzenie, że Spółce nie przysługuje prawo do odliczeń z zakwestionowanych faktur. Takie prawo nie przysługuje, jeżeli transakcje, z których wynika to prawo, stanowią nadużycie. Zatem w sposób uprawniony organ uznał, że skoro dowiedziono, iż faktury wystawione przez ww. 15 kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji, Skarżąca nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego od należnego.”

Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach urzędów kontroli skarbowej na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 613,4 tys. zł. (kwota główna bez odsetek).

Postępowanie prowadzone przez Komisję Nadzoru Finansowego

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła wobec DROP S.A. postępowanie administracyjne w związku z rzekomym niewykonaniem przez Spółkę obowiązków informacyjnych w zakresie nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji poufnej dot. zawieszenia wykonywania działalności przez spółkę zależną DROP sp. z o.o. Spółka złożyła wyjaśnienia w w/w zakresie. W szczególności w ocenie Spółki, wobec okoliczności towarzyszących działalności Grupy kapitałowej DROP - informacja o zawieszeniu działalności przez spółkę zależną od DROP S.A. nie spełniała wymogów definicji informacji poufnej zawartej w art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. oraz pozostawała i pozostaje bez wpływu na wycenę akcji Spółki. Pomimo wyjaśnień, w dniu 18 grudnia 2018 r. KNF wydała decyzję o wymierzeniu Spółce kary w wysokości 400 000 zł. Spółka nie zgodziła się z uzasadnieniem tego rozstrzygnięcia i w dniu 21 stycznia 2019 r. wspomagana przez Kancelarię złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. DROP nadal oczekuje na ponowne rozstrzygnięcie organu nadzoru finansowego.

Pozew przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie

DROP S.A. złożyła pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie, XXV Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie w kwocie 49.445.000 zł - za szkody poniesione przez oraz utracone korzyści - DROP S.A., w związku z bezprawnymi działaniami urzędników jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, tj. Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (obecnie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie) oraz Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie), tj. wydaniem i utrzymaniem w mocy pięciu decyzji zabezpieczeniowych uchylonych następnie pięcioma prawomocnymi wyrokami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiednio: z dnia 25 stycznia 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1369/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1312/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1311/11); z dnia 30 października 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 66/12); z dnia 11 czerwca 2012 r. (sygn. akt III Sa/Wa 2531/11), które to decyzje zostały uznane za bezprawne i doprowadziły do spadku wartości przedsiębiorstwa DROP S.A., w tym przede wszystkim spadku wartości firmy (marki) „DROP”, oraz które to doprowadziły do drastycznego spadku przychodów Spółki, ograniczenia przez Spółkę działalności, utraty kontrahentów, źródeł finansowania oraz rynków zbytu, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Pozew w przedmiotowej sprawie złożony został w dniu 12 kwietnia 2018 r.

Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach urzędów kontroli skarbowej na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 613,4 tys. zł. (kwota główna bez ewentualnych odsetek).

8. WSKAZANIE KOREKT BŁĘDÓW POPRZEDNICH OKRESÓW

W I półroczu 2019 nie wystąpiły korekty błędów poprzednich okresów.

9. INFORMACJE NA TEMAT ZMIAN SYTUACJI GOSPODARCZEJ I WARUNKÓW PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI, KTÓRE MAJĄ ISTOTNY WPŁYW NA WARTOŚĆ GODZIWĄ AKTYWÓW FINANSOWYCH I ZOBOWIĄZAŃ FINANSOWYCH JEDNOSTKI,

W I półroczu 2019 nie było zmian.

10. INFORMACJE O NIESPŁACENIU KREDYTU LUB POŻYCZKI LUB NARUSZENIU ISTOTNYCH POSTANOWIEŃ UMOWY KREDYTU LUB POŻYCZKI, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH NIE PODJĘTO ŻADNYCH DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH DO KOŃCA OKRESU SPRAWOZDAWCZEGO

W I półroczu 2019 roku nie zaistniała powyższa sytuacja.

11. INFORMACJE O ZAWARCIU PRZEZ EMITENTA LUB JEDNOSTKĘ OD NIEGO ZALEŻNĄ TRANSAKCI Z PODMIOTAMI POWIĄZANYMI NA WARUNKACH INNYCH NIŻ RYNKOWE

W I półroczu 2019 roku DROP S.A. lub jednostki od niej zależne nie dokonywały transakcji z podmiotami powiązanymi na warunkach innych niż rynkowe.

12. INFORMACJE O ZMIANIE SPOSOBU (METODY) USTALENIA WARTOŚCI GODZIWEJ

W I półroczu 2019 nie dokonano zmian.

13. INFORMACJE DOTYCZĄCE ZMIANY W KLASYFIKACJI AKTYWÓW FINANSOWYCH W WYNIKU ZMIANY CELU LUB WYKORZYSTANIA TYCH AKTYWÓW

W I półroczu 2019 nie dokonano zmian.

14. INFORMACJE DOTYCZĄCE EMISJI, WYKUPU I SPŁATY NIEUDZIAŁOWYCH I KAPITAŁOWYCH PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

W I półroczu 2019 roku Spółka nie dokonywała emisji, wykupu, spłaty nieudziałowych i kapitałowych papierów wartościowych.

15. INFORMACJE DOTYCZĄCE WYPŁACONEJ (LUB ZADEKLAROWANEJ) DYWIDENDY, ŁĄCZNIE I W PRZELICZENIU NA JEDNĄ AKCJĘ, Z PODZIAŁEM NA AKCJE ZWYKŁE I UPRIWILEJOWANE

W I półroczu 2019 roku DROP S.A. nie wypłaciła (i nie zadeklarowała) dywidendy.

16. OPIS ZDARZEŃ, KTÓRE WYSTĄPIŁY PO DNIU, NA KTÓRY SPORZĄDZONO PÓŁROCZNE SKRÓCONE SPRAWOZDANIE FINANSOWE, NIEUJĘTE W TYM SPRAWOZDANIU, A MOGĄCE W ZNACZĄCY SPOSÓB WPŁYNAĆ NA PRZYSZŁE WYNIKI FINANSOWE EMITENTA

W dniu 25 lipca 2019 roku spółka zależna DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna w likwidacji złożyła do sądu wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku.

W dniu 30 lipca 2019 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XIX Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych w związku z wnioskiem Spółki o ogłoszenie upadłości, ustanowił tymczasowego nadzorcę sądowego w celu zabezpieczenia majątku.

17. INFORMACJE DOTYCZĄCE ZMIAN ZOBOWIĄZAŃ WARUNKOWYCH LUB AKTYWÓW WARUNKOWYCH, KTÓRE NASTĄPIŁY OD DATY ZAKOŃCZENIA OSTATNIEGO ROKU OBROTOWEGO.

Decyzje zabezpieczające potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.

3 czerwca 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie ponownie wydał decyzję za 2005 r. w której zakwestionował odliczenie podatku VAT w kwocie 361 547,35 złotych wynikające z dostaw jednego przedsiębiorstwa.

W dniu 16 września 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie za 2005 r. z dnia 3 czerwca 2014 r.

6 listopada 2014 r. Spółka złożyła skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 3 marca 2015 r. odrzucił złożoną przez Spółkę skargę, „jako wniesioną w jednodniowym uchybieniu terminu”. Spółka złożyła wniosek do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi w sprawie za 2005 r. W dniu 21 stycznia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi (III SA/Wa 3826/14). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 25 maja 2016 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie Spółki (I FZ 88/16). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku z wnioskiem Spółki postanowieniem z 14 kwietnia 2017 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2005 r.

Ostatecznie egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

24 września 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez Spółkę decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, określającej zobowiązanie podatkowe Spółki za rok 2006 w podatku od towarów i usług ("VAT") w wysokości 1 733 806 zł plus odsetki od zaległości podatkowych (III SA/Wa 492/13). Obecnie sprawa potencjalnych zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od towarów i usług za 2006 r. rozpatrywana jest ponownie przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie.

W dniu 21 stycznia 2015 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie po ponad sześciu latach od wszczęcia kontroli wydał ponownie decyzję za 2006 r. Spółka odwołała się od decyzji za 2006 r.

W związku z tym, że decyzja do Spółki dostarczona została z opóźnieniem, Spółka złożyła wniosek o przywrócenie terminu.

W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania (III SA/Wa 2065/15).

W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania (III SA/Wa 2064/15). Spółka złożyła na powyższe wyroki skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Spłata zobowiązania zawieszona została do czasu rozstrzygnięcia spraw przez sąd administracyjny. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku z wnioskiem Spółki postanowieniem z 13 grudnia 2016 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2006 r.

Wyrokiem z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt: III SA/Wa 3191/16 WSA w Warszawie oddalił Skargę DROP S.A. Spółka nie zgodziła się z rzeszonym rozstrzygnięciem i złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu. Jednocześnie Spółka wszczęła postępowanie nadzwyczajne za w/w okres wnioskuje o stwierdzenie nieważności Decyzji Dyrektora UKS w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r., dot. rozliczeń Spółki DROP S.A. w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. Sprawa oczekuje na rozpoznanie przez Organ podatkowy.

Egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2007 r.

26 lutego 2015 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej wydał decyzję określającą kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług rok 2007 w wysokości 6 624 886 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z 8 kontrahentami. Spółka złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

W dniu 10 czerwca 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z 26 lutego 2015 r.

Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Spółka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o wstrzymanie decyzji za 2007 r. W dniu 16 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie decyzji. W dniu 28 października 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie sądowe (III SA/Wa 2212/15) w związku z tym, że

„w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka z art. 125 § 1 P.p.s.a., gdyż wskazany we wniosku przepis tj. art. 70 § 6 pkt 1 O.p., którego zgodność z Konstytucją RP poddana została kontroli Trybunału Konstytucyjnego, stanowił podstawę prawną wydanej w niniejszej sprawie decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt. K 31/14”

W dniu 17 października 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r. (III SA/Wa 2212/15). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku .

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za lata 2009-2010.

21 czerwca 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w związku ze sporządzeniem protokołów kontroli podatkowych złożył wniosek o zabezpieczenie na majątku DROP S.A. „przewidywanych kwot zobowiązań podatkowych” z tytułu podatku VAT w łącznej wysokości 75 123 086 złotych. Wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy obejmował 3 strony.

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. 90 759 359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

29 listopada 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy o informację na temat stanu postępowania kontrolnego w DROP S.A.

5 grudnia 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy poinformował Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie, że w związku z niedochowaniem przez DROP S.A. należytej staranności potencjalne zaległości podatkowe DROP S.A. z tytułu VAT za lata 2009 – 2010 wynoszą 29 830 200,48 złotych.

7 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowił utrzymać decyzję zabezpieczającą Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z 4 lipca 2013 r. na 90,7 mln złotych.

10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku Pekao S.A. o zabezpieczeniu na wszystkich rachunkach prowadzonych na rzecz DROP S.A. 90,7 mln złotych mimo posiadanej wiedzy, że potencjalne zaległości DROP S.A. z tytułu VAT zgodnie z informacją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 5 grudnia wynoszą poniżej 30 mln złotych.

20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję określającą potencjalne zobowiązania podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. na poziomie

29 028 tys. złotych. DROP S.A. złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie.

Zgodnie z art. 33a ustawy Ordynacja podatkowa decyzja zabezpieczająca z 4 lipca 2013 r. wygasła 14 dni od doręczenia decyzji z 20 stycznia 2014 r.

11 marca 2014 r. Spółka otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, mocą której organ umorzył wznowione postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia na majątku DROP S.A. przybliżonej kwoty zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres od lutego 2009 r. do listopada 2010 r., wraz z należnymi odsetkami, w łącznej wysokości 90.759.359,00 złotych, z uwagi na wygaśnięcie z mocy prawa (wydanie decyzji

20 stycznia 2014 r. przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy) decyzji zabezpieczeniowej Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. (komunikat bieżący 29/2013).

17 marca 2014 r. Naczelnik II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie działając na podstawie art. 42 § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w celu zabezpieczenia potencjalnych zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. ustanowił zastawy skarbowe na udziałach DROP Finance Sp. z o.o. oraz DROP Sp. z o.o. Zastaw skarbowy wygasa lub podlega wykreśleniu z Rejestru Zastawów Skarbowych w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 42 § 5 i art. 42a ustawy Ordynacja podatkowa.

7 lipca 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej

w Bydgoszczy z 20 stycznia 2014 r., w której stwierdzono, że Spółka w latach 2009-2010 nie nabyła prawa do obniżenia kwot podatku należnego o kwoty podatku naliczonego łącznie na sumę 29 mln zł.

12 sierpnia 2014 roku Spółka otrzymała upomnienie wzywające do uregulowania zaległości podatkowych z tytułu podatku VAT za lata 2009-2010 na kwotę 22,4 mln zł. wraz z odsetkami.

22 sierpnia 2014 r. Spółka złożyła skargi na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie w dniu 26 sierpnia 2014 poinformował, że na podst. art 154 §4 pkt. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. nr 1015 z późn. zm.) zajęcie zabezpieczające z 10 stycznia 2014 r. (komunikat bieżący nr 1/2014)

z dniem 21 sierpnia 2014 r. przekształciło się w zajęcie egzekucyjne w związku z decyzją z 7 lipca 2014 r. (komunikat bieżący nr 20/2014).

W dniu 26 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r.

W dniu 19 maja 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą czerwca 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 2 347 732. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki.

Spółka w dniu 14 sierpnia 2015 r. złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 16 czerwca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów

i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r.

W dniu 9 grudnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą podatku VAT za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 27.545.469 złotych (III SA/Wa 3010/14). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 22 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) wydał wyrok w sprawie C-277/14 w postępowaniu PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi.

TSUE w powyższym wyroku nie pozostawił wątpliwości, że podatnik ma prawo do odliczenia zapłaconego podatku VAT od faktury dostawcy, bez względu na fakt, czy towar w rzeczywistości był własnością wystawcy faktury, czy innego podmiotu, który posłużył się wystawcą faktury jako dostawcy towaru w celu dokonania oszustwa podatkowego.

Wszystkie wydane decyzje dla DROP S.A. przez organy podatkowe dotyczące podatku VAT są sprzeczne z wykładnią prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT dokonaną w dniu 22 października 2015 r. przez TSUE

W dniu 28 września 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony przez Spółkę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 maja 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za czerwiec 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 2 347 732 zł plus odsetki oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 grudnia 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za poszczególne miesiące 2009 i 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 27 545 469 zł plus odsetki (I FSK 2005/15, I FSK 933/16). Naczelny Sąd Administracyjny przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

W dniu 21 lutego 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za czerwiec 2010 r. (III SA/Wa 40/58/17). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 14 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. (III SA/Wa 4185/17). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 13 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. (I FSK 2301/18).

W dniu 17 czerwca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 14 maja 2018 r. (I FSK 2338/18).

Spółka utworzyła rezerwę na zobowiązanie z tytułu podatku VAT za 2009 i 2010 rok w kwocie 23.016.546,00 zł. plus odsetki w kwocie 10.712.582 zł.

Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach urzędów kontroli skarbowej na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 613,4 tys. zł. (kwota główna bez ewentualnych odsetek).

W dniu 16 sierpnia 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa Ursynów wydał postanowienie w sprawie zwolnienia z egzekucji składników majątkowych zobowiązanego, mocą którego zwolnił spod egzekucji:

- wszystkie wierzytelności na rachunku bankowym DROP S.A. w Banku Pekao S.A. w związku z zajęciem dokonany w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych wobec DROP S.A. na podstawie h decyzji wymiarowych wobec DROP, z tytułu podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2005, 2006, 2007, 2009 i 2010 r., oraz
 - wierzytelności należne DROP S.A. od DROP sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Syta 114 Z lok. 1 (02-987), KRS nr 0000374611, zajęte na podstawie decyzji wymiarowych z tytułu podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2005, 2006, 2007, 2009 i 2010 r.,
- na czas określony – do momentu podjęcia na nowo odroczonej/wstrzymanej/ zawieszonych egzekucji zobowiązań DROP S.A. w podatku VAT za okresy rozliczeniowe objęte ostatecznymi decyzjami wymiarowymi – tj. poszczególne miesiące 2005, 2006, 2007, 2009 i 2010 r.

Przedmiotowe postanowienie zostało wydane w związku z odroczeniem/wstrzymaniem/zawieszeniem egzekucji za wszystkie w/w okresy rozliczeniowe.

Postępowanie prowadzone przez Komisję Nadzoru Finansowego

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła wobec DROP S.A. postępowanie administracyjne w związku z rzekomym niewykonaniem przez Spółkę obowiązków informacyjnych w zakresie nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji poufnej dot. zawieszenia wykonywania działalności przez spółkę zależną DROP sp. z o.o. Spółka złożyła wyjaśnienia w w/w zakresie. W szczególności w ocenie Spółki, wobec okoliczności towarzyszących działalności Grupy kapitałowej DROP - informacja o zawieszeniu działalności przez spółkę zależną od DROP S.A. nie spełniała wymogów definicji informacji poufnej zawartej w art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. oraz pozostawała i pozostaje bez wpływu na wycenę akcji Spółki. Pomimo wyjaśnień, w dniu 18 grudnia 2018 r. KNF wydała decyzję o wymierzeniu Spółce kary w wysokości 400 000 zł. Spółka nie zgodziła się z uzasadnieniem tego rozstrzygnięcia i w dniu 21 stycznia 2019 r. wspomagana przez Kancelarię złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. DROP nadal oczekuje na ponowne rozstrzygnięcie organu nadzoru finansowego.

Pozew przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie

DROP S.A. złożyła pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie, XXV Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie w kwocie 49.445.000 zł - za szkody poniesione przez oraz utracone korzyści - DROP S.A., w związku z bezprawnymi działaniami urzędników jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, tj. Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (obecnie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie) oraz Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie), tj. wydaniem i utrzymaniem w mocy pięciu decyzji zabezpieczeniowych uchylonych następnie pięcioma prawomocnymi wyrokami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiednio: z dnia 25 stycznia 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1369/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1312/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1311/11); z dnia 30 października 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 66/12); z dnia 11 czerwca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 2531/11), które to decyzje zostały uznane za bezprawne i doprowadziły do spadku wartości przedsiębiorstwa DROP S.A., w tym przede wszystkim spadku wartości firmy (marki) „DROP”, oraz które to doprowadziły do drastycznego spadku przychodów Spółki, ograniczenia przez Spółkę działalności, utraty kontrahentów, źródeł finansowania oraz rynków zbytu, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Pozew w przedmiotowej sprawie złożony został w dniu 12 kwietnia 2018 r.

Warszawa, 20 września 2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie: